

pagini nescrise

M Horlaci

e noapte si plânge poetul sub luna aprinsă
un far spre largul tristeții
lumina invită
noaptea mult asteptată de îngeri
de oameni, de stele, de vise
asternute în rânduri
o noapte pentru mine îmi zic
străinului îi umplu paharul, îi aprind țigara
sparg clepsidra gândindu-mă la inexistența timpului
si totusi
oglinda îmi arată reversul monedei
o poveste cu fețe transfigurate, riduri adânci
fruntea ninsă de gânduri
străinul plictisit de filosofie dispare

ca si fumul țigării
mintea poluează pagini
nescrise